

men jeg tilstaaer, at blandt alt det Meget, der har forbausset mig ogsaa fra hans Side, er der ikke Meget, som har forbausset mig mere end hans militære Betragtninger. Jeg kan saaledes ikke negte, at jeg undrede mig over, hvorledes han nu i Nar udtaler sig angaaende et Spørgsmaal, som alt blev behandlet her ifjor, og det ærede Medlem maa vistnok have overset, at han selv er Medlem af Udvalget og altsaa ogsaa selv har været med til at afgive den Betænkning, som er fremkommen i den foreliggende Sag. Udvalgets Betænkning iaar begynder jo nemlig med en bestemt Henvi- ning til Betænkningen fra ifjor, og se vi paa denne, da se vi der Muligheden af Syllands Forsvar meget stærkt bestridt af det ærede Flertal. Jeg skal iøvrigt først udtale, at der ikke findes noget Medlem i Mindretallet, som ikke ønsker, at vi skulle forsvare Sylland. Der er Intet, som vi hellere ønske at kunne gjøre; men vi tro, at under de fleste Krigsconditionaliteter vil det desværre ikke være muligt, og denne Erkjendelse er ligesaa be- stemt udtalt af Udvalgets Flertal ifjor. Dengang bebrejdede man nemlig netop, at man ved tidligere Overveielser havde taget Hensyn til alle de forskjellige Eventionaliteter, der laa for, og Flertallet sagde da, at det kunde ikke nytte at tale om alle disse Alternativer; det kunde kun nytte at tale om den Mulighed, at vi under en Kamp vare vor Modstander underlegen saavel til Lands som til Blands. — Det ærede Flertal sagde: „Efter den hidtil gjorte Erfaring maa det vistnok erkjendes, at hverken Sylland eller Fyn kunne forsvares mod Angreb, der tilfugte mere end Brandstafning og Jouragering“. Det kan derfor ikke nytte, at et enkelt æret Medlem, der i Nar er med til at henvise til Betænkningen fra ifjor, vil sige noget Andet end det, der er sagt i Betænkningen. Det kan endnu tilføjes, at længere nede staar der, at det maa erkjendes, at „Danmarks Sjæbne ikke er afgjort, fordi en større Del af dets Omraade er besat af Tjenden“. Der staar, at „Sjælland er Danmarks naturlige Fæstning“ og derfor det Punkt, paa hvilket man skal træffe Foranstaltningerne; men hvad Flertallet i Birkeligheden vil gjøre for Sylland, fremtræder senere kun som et beskedent Ønske om at tilveiebringe en maaste noget større Forstaaelse paa Syllands Østyst, hvortil det kun vil offre „1 Regiment Jodfoss, 1 Regiment Nutteri og siger og skriver 1 Kanonbatteri“. Jeg udhæver dette, fordi det efter min Opfattelse er nødvendigt at pointere, at der er Ingen af Mindretallet, der paa nogen Maade ønsker, at Sylland ikke skal forsvares, naar det kun nogenlunde er muligt, og at Mindretallet ikke paa dette Punkt har nogen Anskuelse, der er en Smule forskjellig fra Flertallets. Naar dernæst det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds endvidere sagde, at der er den Forskjel, at Flertallets Standpunkt er det, at det vil have Noget i første

Forsvarslinie, og at Mindretallets Standpunkt er det, at det kun vil have Fæstningsanlæg, saa siger jeg, at saaledes er ikke Forholdet; thi Sagen er den, at Flertallet vel vil give Noget i første Linie, men ikke Noget i anden eller tredje Linie, og hvad Mindretallet vil, er ingenlunde blot et Forsvar om Kjøbenhavn, men baade et Forsvar i første, anden og tredje Linie gennem Flaade, Hær og Befæstninger i Forening. Mindretallet vil have et Forsvar paa Søen lige saa kraftigt, som det ærede Flertal vil have det, og maatte endnu kraftigere, end det ærede Medlem forlanger det; men Mindretallet vil foruden dette have noget Mere, fordi vi ikke kunne se Andet, end at det kan hændes, at Forsvaret i første Linie brister. Med Hensyn til Stedet for et Befæstningsanlæg her paa Sjælland, udtalte det ærede Medlem, at der maatte stilles det Forlangende, at der blev angivet et Punkt dertil; hans eget Standpunkt var det, at han ikke vilde angive noget Punkt, men kun vrage. Jeg kan tilfulde forstaa det Berettigede deri, at han stiller sig kritiserende og vragende overfor Spørgs- maalet om, hvor et større eventuelt Befæstningsanlæg skal være; men jeg tilstaaer ganske ærlig, at jeg vilde have fundet det naturligt, om han ved denne sin Kritik og Vragen havde anvendt rent militære Grunde; thi, naar det ærede Medlem siger, at vi, der ønske en Reduit, have enten at paaøise et andet Sted for et saadant end her ved Kjøben- havn eller ogsaa opgive Haabet om overhovedet at faae det, saa finder jeg dog, at der ogsaa er et tredje og naturligere Alternativ, nemlig at vi her i Salen veie, hvilke militære Grunde der maa drages frem til Oplysning om, hvor et saadant Befæstningsanlæg maa være; og dersom man saa tror, at der findes Misstemninger, som man mener at maatte tillægge en vis Betydning, da forekommer det mig naturligt, naar man har undersøgt de militære Grunde og er kommen til Erkjendelse af, at der er Stedet, at det da er Folkerepræsentanternes Pligt at søge at lede Stemningen hos dem, som have ladet sig paavirke af andre Hensyn end de berettigede, og at stræbe at fjerne de smaa Mis- stemninger, som der dog i Birkeligheden ikke bør tages Hensyn til i et Spørgsmaal af en saadan Vigtighed for Landet.

Et tredje æret Medlem, Ordføreren for Flertallet, Folkethingsmanden for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojzen) har ogsaa vendt sig til Min- dretallet med forskjellige Uttringer. Det ærede Medlem søgte ved sine Udtalelser om muligt at faae Mindretallet delt i forskjellige Grupper, han gjorde Forsøg paa at slaa det isykker, men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det neppe vil lykkes ham paa dette Punkt at splitte Mindre- tallet. Thi det, som her binder Mindretallet sammen, er Erkjendelsen af, at det er nødvendigt for Landet saa hurtig som mulig at faae Noget gjort for Forsvarsøsefnet, og at det der- for er nødvendigt at underordne sig paa